

Donatiu de Ramon Bonet

ANY I—NÚM. 5

Donatiu de Ramon Bonet
Olot 21 de Septiembre de 1912.

10 céntims

EL FOLLET

Setmanari polítich-humorístich y purgant, molt recomanat contra les irritacions de l'ull

Sortirà cada dissapte.

No s'accepten originals.

DE CARA AL PROGRÉS

Decididament Olot está en període de plena activitat. La febre de les coses noves ha entrat tant vigorosament y de tal manera s'ha apoderat de les respectables còrpores dels, fins avuy ditxosos y pacífichs olotins, que ben segur que ni ab un *pirómetro* se podria medir la temperatura a que s'ha arriuat a causa d'aquest estat que 'n podriem dir patològich.

Deixém de part aquesta especie de diarrea pe-riodística que fa suposar que de continuar d'aquesta manera, cada olotí será un redactor, director y impressor tot d'una pessa. Deixém aixó que no 'ns mancarán altres punts de que tractar.

En la part política, la acció republicana reverá un fortíssim impuls desde el dia de la Festa major, en que feren sa solemne entrada y s'inscrigueren com a socis del círcol la *Concentraci3n Republicana*, alguns dels joves que *El Deber* portava com a redactors de *L'Ull*, pró que resultaren no serho. D'aquesta feta, D. Alfons ja pot començar de fer el paquetet y D. Jaume, si alguna esperansa li quedava, ja s'ho pot deixar corre, perque el *pavo republicano* que 'n Lerroux encare no ha pogut conseguir, es imminent.

Se sab d'un, que havent estat carlí de tota la vida, y possehint pera son esbarjo particular un preci3s gramofon, ja ha trencat el disch de l'entrada de D. Carlos y se n'ha fet arriuar un de Marsella, perque siga més autèntich, que canta una marsellesa que fa perdre el mon de vista.

Una altra cosa; are els hi ha passat pel cap a n'alguns regidors de fer malbé uns quants cents duros, fent lo qu'ells ne dihuen la pujada de les aygues de Sant Roch. Jo crech que aixó es ben inútil perque, ¿qué se 'n trau de fer pujar l'aygua

si tot lo que pugi, després ho tindrà de baixar de més? En fi, val més no enfadarshi y *allá ellos...*

¡Otro qué tal! El camp d' Sports, centre de tota la *crème*, de la bona societat olotina, ¿no demostra qu'estém en un període ben diferent de avans?

En els bons temps de nostra joventut, jugant a retrats, a saltar y parar, a fléndit, a runy o a sal, ja estavem més contents qu'una hermilla de canonge, pró are un hom ja te de començar per apendre tota una munió de paraules, que tant mateix ja son forsa de mal dir *Lawn-tennis*, *Foot-ball*, *Skating*, aquestes tres son les primeres que s'han d'apendre, pró després, encara ne venen tota una récula, que Deu n'hi doret, *goal*, *poule*, *macht*, *team*, etc, etc., lo que converteix la nostra parla ab una especie d'argot casi inintel·ligible.

Nada, senyors; Olot está de cara al progrés y si no s'atura, que ab l'arrencada qu'ha agafat no es pas probable, arriuarém molt enlaire.

Olot, d'aquí a deu anys, ningú 'l coneixerá.

GALANIES

En eixos passats dies de festes, a tot arreu els bells rostres y els elegantíssims trajos femenins feyen claró. Perxó jo soch enlluernat, car he tingut el pler exquisit de parar a peu ferm el diluvi de belles emocions que queyen ab granada ostentació demunt els que seguíem, un per un, els nombres del programa oficial.

Y están enlluernat de l'espetch de bellesa y elegancia soch incapás de senyalar aquí sense dubitacions els centres lluminosos que m'encegaren.

Senyalém entre altres a la Reyna de la Festa dels Jochs Florals, qui voltada de les precioses poncelles de sa Cort d'Amor, desde son alt setial feria a tothom ab la simpatia vessanta d'els seus ulls y en ses galtes de *rosa* hi mostrava la franquesa de son ánima.

Senyalém també la esplendència del Firal en les hores de passeig ab tantes testes glorioses de bellesa que amunt y avall bescambiaven mirades fibladores ab altre estol de testes masculines que sentint l'atracció del *flirt*, uns aci altres allá anaven aparellantse.

Esmentém ademés la magnificència del *Ball plá* que per part de les *dames* estava a una altura imponderable, encare que 'ls seus galans ho deslluissin ab qualque levita o sombrero enmatlevats.

Y els balls del Teatre d'un esclat meravellós y desconcertant, fendint l'espai a l'ensemps que 'ls acorts de la orquesta, les brillantes mirades de les *dames* que exercien llur imperi.

Y per fi, la setmana deportiva en que s'ha reunit en el Camp de Sports del passeig de Sant Roch, lo bo y mellor de l'aristocracia olotina, contemplant y entussiasmantse devant els jochs boniquissims y elegants de *tennis* y *foot-ball*.

Tot aixó es lo que ha copiat la meua enlluernadora vista.

LOTUS.

GLOSARI

SEGONA GLOSA DE FILOSOFIA

L'AMBIENT Y 'L MESTRE

En la nostra anterior glosa, indicarem les qualitats decoratives, necessaries al sujet amador de *Sophia*; en nostra segona, tractarem del ambient y del Mestre.

Si el mestre crea l'ambient, el mestre Eveli crea l'ambient de la *no-hipocresia* que respiren els LII Redactors de *L'Ull*.

Si, l'ambient, creació de les ensenyances y exemples del *Mestre*, quant ell está solidament fonamentat no-hipocritament, engendra una catterva de aprofitats deixebles conseqüents en tot al *Mestre* siguent d'ell fidel espili, y aixis el banquer *aymador de la terra conrehuada* y el Ferreteret portador del talam y nafrat y empedernit, tots son fruit de la idealitat del Mestre.

El Mestre fa l'ambient y aquest engendra l'ull.

GNOMUS.

SALO "IDEAL PARK."

La funció d'ahir a benefici del Hospital : : :

EL FOLLET, que sempre está a la que salta, va tenir a les mans un programa anunciant l'esmentada festa y mogut per ses aficions filantrópiques, desde moment se determiná assistirhi.

Mudat y empolaynat com correspon a un follet de la seva categoria, s'encaminá a l'hora anunciada cap al Park, honi hi ha el «Saló Ideal» y presa la corresponent localitat, en el punt més amagat de la sala, començá a inspeccionar l'aspecte del local, que s'anava omplint per moments.

Alló, era el *disloque*, senyors; ¡quin be de Deu de cares maques y qui diu cares, diu cossos y peus y mans, en fi, tot, tot, es a dir que si hi arriba a ser el nostre enamoradís y romántich *Lotus*, no se si l'haguera pogut aguantar de ferne una de les seves. Pel cap baix, haguera estat fent *galanies* una setmana seguida. Si un hom mateix, que ja soch forsa vellot, porto barba blanca y he dut el tállem més de quatre vegades, me sentia rejuvenir y 'm venian ganas d'anarme a declarar ab la primera que se 'm posés al pas, porque no era qüestió de triar, no. Totes anaven igualment be.

Pro deixemnos de camándules y estém per la festa que comença: Després d'algunes cintes cinematogrífiques, que no ve al cas explicar, la companyia de Sarsuela que actua en aquell Teatre, va donarnos un *Puñao de Rosas* que si no fos que se va veurer que, en efecte sortia un ram de roses en escena, may ens ho hagerem pensat.

Y no es que la part instrumental no anés be, donchs el Sr. Masillovert, demostrá que fentli costat els de la colla d'en Peret Casanovas, fa coses boniques, però ¡fillets! la part vocal... ¡Prou! de bona voluntat ja n'hi havia, pero no es funció pera 'ls pochis medis ab que conta la Companyia y sobre tot ab la falta d'ensaits qu'era lo que més s'hi notava.

No obstant, el paper de *Tarugo* fou mol arrodonit, fentse aplaudir en varies escenes, y el de *Rosaliyo*, aixís, aixís, passador; pero en *Pepe*, molt malament.

La banda del Batalló d'Estella, executá després un fragment de *Lohengrin* que mereixé molts aplausos, demostrant el seu director ser persona de bon gust y de conciencia artística.

Acte seguit, la primera tiple Srta. Anita Hernández, cantá una cançó que no varem pas entendre ben bé que era. Va anar forsa be, a no ser un espinguet final que va ser un xich espifiat. Perxó el públich lo va aplaudir en gran manera, obligantla a repetir, lo que feu ab una altre cantare-

lla de la que a n' el *maestro* l' hi va costar molt de trovarne els papers.

Fragment de *La Verbena de la Paloma* per la banda del Batalló mereixent els mateixos aplausos que l' anterior.

Després d' un parell de películes més, que potser, sobre tot una, foren massa llargues, s'acabá la festa de la que tothom ne sortí content.

Un detall: Desde la llotjeta de l' Ajuntament, en Ricardo Bassols presidía la funció, fins que hi aná en Vidal a ferli costat.

PENSAMENTS

Els grans homes se dehuen al seu país. La Societat pot exigir d' ells grans obres.

XAVA.

Els que defrauden a una colectivitat a mansalva, son pitjors que 'ls qu' esperan als vianants en un revolt de camí ral.

CASTAÑER, L' HISENDISTA.

Els que defrauden a una colectivitat a les barbes dels que governan els seus interessos, demostren ser més vius que la tinya. Mereixen que se 'ls hi aixequi un monument.

EL TROS.

A Olot, no més hi ha un home y aquest home es en Barnadas.

PIO MIR.

A Olot els grans homes fracassen per culpa dels *madurs* que 's dihuen la *gent de be*. La *hipocresia* es la seva característica y ells dominen per tot; sols cap a n' els profetes de les noves idees plorar abundantment y lamentarse de la ceguera dels humans.

DR. EVELI BARRABÁS (a) JEREMIAS.

L'Academia Calasància, es pamplina. Les Flors Naturals que 's guanyin, vanitat; tan sols la *Casa de América* por donar bon resultat.

El Secretari,

DR. CARLITOS MATAS

(a) SEPULTURERO DE AMORES.

¿Quina es la ciencia més important que coneix l' home?—La sabateria, perquè en ella s' hi apoya tota la humanitat.

XECH PUSSA.

FOCHS-FOLLETS

Tením entés que una persona, que per la nostra part mereix tota classe de respectes, s' ha cregut aludida en un dels anteriors números del nostre periódich.

Nosaltres formalment declarém que no teníem la més petita intenció de molestar a dita persona, per lo que doném com a no dits tots els conceptes que l' hagin pogut mortificar.

Hi ha coses que se saben un xich tart, pró també se saben. Un nostre bon amich, ab motiu de les passades festes del Tura, hens en ha contada una del *repollo y empedernit* ferrateret que es digne de ser divulgada.

Ab ocasió de les Festes del Tura de l' any passat se doná, com es natural, algún ball en el Cassino, per mal nom dit dels senyors.

En un d' aquestos balls, el Ferrateret de marras aná a buscar per ballar a una simpática y aixerida senyoreta que si be no es olotina, fa molt temps que hi viu, y quin nom fa pensar quelcóm —y consti que no sabém perquè—ab la *marina*.

El cas es que dita senyoreta se negá de primer moment a ballar y com fos que 'l xicot, ab una insistencia que casi ratllava en impertinencia, volía saber la causa de semblant negativa, ella l' hi contestá ab aquell *salero y gracia* que l' hi son tan característichs y que la fan tan agradable:

Porqué yo no bailo con golfos.

Xiquet, pela aquest préssech!

Nosaltres entussiasmats devant del digníssim y exemplar procedir de la simpática senyoreta; y reunits en sessió magna tots 24 redactors (EL FOLLET el fa la vinticuatre), hem acordat obsequiarla ab una toya de flors, perquè serveixi d' estimol pera les demás noyes; y al escorregut pollito l' hi tirarem un pressech pèl balcó perquè 'l trovi quant se 'n vagi al llit.

El Noy *subidas*, te un pare molt bo, aixó sí, però que se les mama molt felisses.

El bon home está convensut de que el seu noy no ha trencat may cap plat ni cap olla.

Y en certa manera es veritat perquè encara que sembli de la vida alegre, l' hi agrada molt de meditar en la mort, fent grans estades en una Funeraria del carrer d' Aribau de Barcelona. R. I. P.

El llauner de *L' Ull* ha lograt ferse agradar d' una dona.

El cas es fenomenal. Recordeuse qu' en Juanito, aquell xicot cap-gros y rodanxó, s' ha passat «*la vida en un sueño*» bastant *selvatje* quin apoteosis fou l' enclaustrament de la seva moreta. Més ara ja va a la segura, *ha puesto la pica en Flandes* mentres cap amich d' els que s' estan més arresserats en la llotjeta que *L' Ull* te 'n l' «Ideal Park» no 'l guanyi posantla en els pahissos baixos. Aixís y tot en Juanito podria consolar-se donchs no perilla que la Anita Hernández fassi la *selvatjada* de retirar-se d' aquest mon.... pera tornar-lo empipar un altre dia.

El fill gran del banquer, no te ni art ni part ab *L' Ull*, y com a prova de lo dit, es que en el concurs de noyes guapes, lletjes y antipátiques que dit periódich organísá, una tal Matildeta tingué 71 vots per antipática, més no 's publicá el resultat de l' escrutini en *L' Ull*, perquè aquest fulano qu' es part interessada, no permeté de cap de les maneres que 's publiqués.

En el nostre ajuntament sempre hi ha d' haver el corresponent pallasso. Pero la pallassada més xocant de totes es la d' haver fet posar 6 pica portes en el Teatre Principal y tots 6 posats pel costat de dintre. Com aquesta els de Mataró no en tenen pas cap de tant colossal. Y d' aquesta mena s' en podria anar citant que son forsa divertides com per exemple ara de proposarse que l' eminent Clará fassi un cap de gegantesa que ve a ser igual com a un eminent metje se pretengués ferli tallar ulls de poll.

L' Ull está reventat; o al menys l' hi han sortit unes *morenas* que ni ab totes les medicines hagudes y per haber y per més que espremin tot el such de llurs cervells els doctíssims doctors que per entre bastidors actúen de directors espirituals de tant cultíssim setmanari, es probable que quedi sense remey.

El cataclisme començá el dia de la primera *corrida* que tingué lloch durant nostra festa major. En el *tendido* qu' estava destinat a n' els de *L' Ull*, dos pobres infelissos, els més burros y per lo tant els *monos sabios* de la colla, aguantaven la capa, una grossa capa en la que hi havia una flamant inscripció. El tercer toro, va ser brindat a *L' Ull* y encara qu' ells diguin lo contrari, un si-

lencio sepulcral seguí al brindis del *diestro*; tant sols varen sentir-se un o dos picaments de mans que alguns maliciosos dihuen si sortiren del palco de la Presidencia hont hi había les autoritats.

Al bell mitj dels de la colla hi vegerem al Dr. Carlitos, que 's veu que ja ha deixat la seva situació de redactor *vergonyant* y s' hi ha tirat en plena llum del dia.

Als que hi trovarem a faltar foren a n' en Subidas y al seu cosí, y ben prompte els vegerem al costat del papá Subidas, que 'ls tenia lligats pera que no se li escapessin cap al puesto que se 'ls hi emportava el cor. ¡Aixís m' agrada, D. Mariano, de aixó se 'n diu tenir energia!

Se 'ns diu que 'ls de *L' Ull*, quant varen tornar la *montera* ab que s' els hi había brindat el toro, varen acompanyarhi el regalet de rúbrica consistent en un paquet de cigarrillos de 50 céntims (52 redactors, menos dos qu' estaven al costat del papá, queden 50; total un céntim per barba).

D' aquí ve que 'n Lombardini, emocionat per la inusitada esplendidesa dels de l' *alma de la juventú d' esta tierra*, perdés el mon de veurer y en el quart toro ho fes tant malament com ho va fer.

L' edició del número extraordinari de *L' Ull*. va ser de 1500 exemplars y 'ns consta de bona tinta que 'ls 1000, se 'ls han hagut de passar per... l' ull.

¡Noys! potser que tots pleguessim perquè tal com están les coses, no 's fa cap calé.

El *Centro Republicano Democrático*, segons rumors, d' aquí endevant tindrà un gran refors. puig qu' es diu que els joves Dorca 1.er, Puig y el Pau de noms y fets, s' gan inscrit com a socis.

Ara si que creurém alló de *muestras honradas masas*.

L' Ull digué que 'l noy Dorca se fa la *tinyeta*; está clá home que se la fa y ell ho sap y nosaltres també sabem perquè se la fa.....

Per el seu organ oficial, hem sabut qu' el *niño Jesús* ha renunciat la delegació de la «Lliga del Bon Mot» per la poca delicadesa de no haber-selhi comunicat la celebració del Meetinch de Bianya.

¡Ho sentim! empró aixó no vol dir que apesar de lo mancat perdi aquell bon us y costums.